

uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, hvorved man giver Bemyndigelse til, at udenlandske Varer kan mærkes med Oprindelseslandets eller Produktionslandets Navn. Efter det Arbejde, der her i Landet er gjort for at vække Interesse for og Bevidsthed om Betydningen af dansk Arbejde, tror jeg, der er oparbejdet en Stemning paa dette Omraade her i Landet, der vilde kunne give gode Resultater, naar fremmede Varer mærkedes med det Lands Navn, hvorfra de kommer; thi det er jo i mange Tilfælde saaledes, at Publikum af Tankeløshed køber fremmede Varer, ogsaa naar de i Virkeligheden kunde faa lige saa gode eller bedre Varer af dansk Fabrikat til samme Pris. Igennem en saadan Mærkning i større Omfang, end nu er gennemført, vilde man ogsaa stille Publikum overfor det Valg, som Staten og Kommunerne jo for deres Vedkommende har truffet, idet de i mange Tilfælde er rede til at holde en Margin for det danske Arbejde. Den enkelte Køber, den enkelte Kunde vilde i hvert givet Tilfælde have Valget imellem, om han vilde købe et fremmed Produkt, eller om han maaske, hvor det var nødvendigt, vilde give en Smule mere og faa det danske.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg er ikke i Tvivl om, at den konservative Toldagitation, som disse Lovforslag er Udtryk for, og som de kommende Forslag vil være Udtryk for, naar den sættes ind nu, tager sit Udgangspunkt i to bestemte Forhold, det ene Forhold liggende indenfor Landets Grænser og det andet udenfor Landets Grænser. Forholdet herhjemme er det, at vi lever i denne Krise, at vi har denne store Arbejdsløshed, at vi har noget af den Panikstemning, der altid maa komme i en saadan Tid. Denne Panikstemning ønsker man at udnytte, medens Krisen er over os. Men vi har jo ogsaa Erfaring for herhjemme fra, hvad det betyder, hvis vi giver efter for denne Panikstemning. Den Gang Venstre i 1923 gav efter for denne Panikstemning overfor det konservative Folkeparti, gennemførtes saaledes et Kriseværn for to Industrier, Skotøjsindustrien og Cigarindustrien. Imidlertid opfyldtes de Betingelser overfor Arbejderne, der var stillet til Skotøjskriseværnet, ikke, og det medførte, at Skotøjskriseværnet bortfaldt, saa vidt jeg husker den 1. Juli 1923, medens Cigarkriseværnet, der ikke var gjort afhængigt af saadanne Betingelser, fortsatte derudover. Vi saa da det Forhold, at vi for Skotøjsindustriens Vedkommende efter et halvt Aars Forløb

var inde i en Tilstand, hvor Importen her til Landet var nogenlunde normal igen, og vi hørte ikke noget til Skotøjsindustrikrisen i 1924 og i Begyndelsen af 1925, til Trods for at det Kriseværn, som var tiltænkt dem, ikke blev til Virkelighed. For Cigarindustriens Vedkommende traadte den i Kraft i sit fulde Omfang, og saa stort var det Kriseværn, at alle maatte sige, at vi ikke paa een Gang kunde gaa bort derfra, og Resultatet blev ogsaa 4 Aars omfattende Kriseværn i Stedet for 2 Aars og derefter en Permanentgørelse af en Del af det Kriseværn, der var tilbage. Derfor er der ikke noget at sige til, at det konservative Folkeparti ønsker at smede, medens Jernet er varmt, d. v. s., medens Krisen er over os.

Det andet Forhold, som det ærede Parti sikkert tager i Betragtning og heller ikke lægger Skjul paa, er jo det, at der i Øjeblikket blæser en protektionistisk Vind her i Verden efter Verdenskrigen. Det har vist sig denne Gang, som altid efter de store Krige, de store Sammenbrud, at de økonomiske Vildfarelser florerer, og det er klart, at dette maatte i særlig Grad blive Tilfældet efter en Krig som den, vi har oplevet, ved hvilken Opløsningen af saa mange af de store økonomiske Enheder her i Europa fandt Sted. De mange mindre Staters Opstaaen medførte en Forøgelse af Toldgrænserne, som man ikke tidligere har set Mage til; alene i Mellemeuropa forøgedes Toldgrænserne med, jeg tror, 6 000 km. Alle disse nye Stater maatte søge at fæstne deres nationale Industri. Og hertil kommer, at der i samtlige krigsførende Lande under Krigen er blomstret Krigsindustrier op, som de paagældende Indehavere ikke vilde opgive nu, da Krigen var ovre, og som der derfor krævedes Beskyttelse for, fordi de ikke havde deres naturlige Basis i Fredstid. Endelig kommer hertil, at tidligere Markeder gik tabt under Krigen, at den svækkede Købeevne formindskede det hjemlige Marked, og at derfor Trangen til at monopolisere dette blev saa meget større.

Alle disse Forhold og hele den Depressionstid, som er fulgt efter Krigen, og som altid har været en god Jordbund for Protektionisme som for andre økonomiske Vildfarelser, maatte nødvendigvis føre til det Resultat, vi ser her i Europa i dette Øjeblik. Denne Tilstand kommer det selvfølgelig for det konservative Folkeparti an paa at udnytte, det siger jeg ikke noget til. Men paa den anden Side bør man heller ikke være blind for, at den Tilstand,